

	<h2 style="color: red;">Πνευματικά Σημειώματα</h2> <p style="color: red;">Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Εβδομαδιαία ηλεκτρονική έκδοση Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p style="color: red;">Ἔτος 2ο / Τεύχος: 67 Πέμπτη 8η Μαΐου 2025</p> <p>Μάρκου τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Νίκης Μάρτυρος (25η Ἀπριλίου π. ἡμ.)</p>
---	---	---

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς

Κυριακὴ Δ΄ Τοῦ παραλύτου

Ἰωάννη κεφ. ε΄ 1-15

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Ἰουδαίων. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη ἐβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοᾶς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρα, καὶ ἐταράσσετο τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος ὑγιῆς ἐγένετο ὃς δῆποτε κατείχετο νοσήματι. ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ. τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλη με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἔγειρε, ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιῆς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦρε τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει. Ἦν δὲ

σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· σάββατόν ἐστιν· οὐκ ἔξεστί σοι ἄραι τὸν κράβαττον. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι, ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ἤδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ ταῦτα εὕρισκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἴδε ὑγιῆς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν σοί τι γένηται. Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.

Μετάφραση

Ὑστερα ἀπὸ αὐτὰ οἱ Ἰουδαῖοι εἶχαν μία γιορτή, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέβηκε στὰ Ἱεροσόλυμα. Κοντὰ στὴν προβατικὴ πύλη, στὰ Ἱεροσόλυμα, ὑπάρχει μία δεξαμενὴ μὲ πέντε στοῆς, ποὺ ἐβραϊκὰ ὀνομάζεται Βηθεσδά. Σ' αὐτές τίς στοῆς κείτονταν πολλοὶ ἄρρωστοι, τυφλοὶ, κουτσοί, παράλυτοι, ποὺ περίμεναν νὰ ἀναταραχθεῖ τὸ νερὸ γιατί, ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ, ἓνας ἄγγελος Κυρίου κατέβαινε στὴ δεξαμενὴ κι ἀνατάραζε τὰ νερά, ὅποιος, λοιπὸν ἔμπαινε πρῶτος μετὰ τὴν ἀναταραχὴ τοῦ νεροῦ, αὐτὸς γινόταν καλά, ὅποια κι ἂν ἦταν ἡ ἀρρώστεια ποὺ τὸν ταλαιπωροῦσε. Ἐκεῖ ἦταν καὶ ἓνας ἄνθρωπος, ἄρρωστος τριάντα ὀκτὼ ὀλόκληρα χρόνια. Ὅταν τὸν εἶδε ὁ Ἰησοῦς κατάκοιτο, τὸν ρώτησε «Θέλεις νὰ γίνεις καλά;» Ἦξερε πὼς ἦταν ἔτσι γιὰ πολὺν καιρὸ «Κύριε» τοῦ ἀποκρίθηκε ὁ ἄρρωστος, «δὲν ἔχω κανέναν νὰ μὲ βάλει στὴ δεξαμενὴ μόλις ἀναταραχθοῦν τὰ νερά, ἔτσι, ἐνῶ ἐγὼ προσπαθῶ νὰ πλησιάσω μόνος μου, πάντοτε κάποιος ἄλλος κατεβαίνει στὸ νερὸ πρὶν ἀπὸ μένα». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέει «Σήκω πάνω, πάρε τὸ κρεβάτι σου καὶ περπάτα». Κι ἀμέσως ὁ ἄνθρωπος ἔγινε καλά, σήκωσε τὸ κρεβάτι του καὶ περπατοῦσε.

Ἡ μέρα ποὺ ἔγινε αὐτὸ ἦταν Σάββατο. Ἔλεγαν, λοιπὸν, οἱ Ἰουδαῖοι ἄρχοντες στὸ θεραπευμένο : «Εἶναι Σάββατο, καὶ δὲν

ἐπιτρέπεται νὰ σηκώνεις τὸ κρεβάτι σου». Αὐτὸς ὅμως τοὺς ἀπάντησε : «Ἐκεῖνος ποὺ μ' ἔκανε καλά, ἐκεῖνος μοῦ εἶπε ἴπάρε τὸ κρεβάτι σου καὶ περπάτα». Τὸν ρώτησαν: «Ποιὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ σοῦ εἶπε ἴπάρε το καὶ περπάτα;» Ὁ θεραπευμένος ὅμως δὲν ἤξερε νὰ πεῖ ποιὸς ἦταν, ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς εἶχε φύγει ἀπαρατήρητος ἐξαιτίας τοῦ πλήθους ποὺ ἦταν μαζεμένο ἐκεῖ. Ἀργότερα ὁ Ἰησοῦς τὸν βρῆκε στὸ ναὸ καὶ τοῦ εἶπε : «Βλέπεις, ἔχεις γίνεῖ καλά ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα μὴν ἀμαρτάνεις, γιὰ νὰ μὴν πάθεις τίποτα χειρότερο». Ὁ ἄνθρωπος ἔφυγε ἀμέσως κι ἀνάγγειλε στοὺς Ἰουδαίους ἄρχοντες ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦταν αὐτὸς ποὺ τὸν γιάτρευσε.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Πράξεις τῶν Ἀποστόλων κεφ. θ' 32-42

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. Εὔρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπὸν τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κρεβάτῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰάται σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρῶσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ἰόππῃ δὲ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἢ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερῷῳ. Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνησαὶ διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῷον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὔσα ἢ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος θείσ τὰ γόνατα προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἠνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς

αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἀγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μετάφραση

Περνώντας ὁ Πέτρος ἀπ' ὅλες αὐτὲς τὶς ἐκκλησίες, κατέβηκε καὶ στοὺς χριστιανοὺς ποὺ κατοικοῦσαν στὴ Λύδδα. Ἐκεῖ βρῆκε κάποιον ἄνθρωπο ποὺ λεγόταν Αἰνέας. Αὐτός ἦταν ὀκτῶ χρόνια κατάκοιτος, ἐπειδὴ ἦταν παράλυτος. Ὁ Πέτρος τοῦ εἶπε : «Αἰνέα σὲ γιαιτρεύει ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Σήκω καὶ στρώσε τὸ κρεβάτι σου». Κι αὐτὸς ἀμέσως σηκώθηκε. Ὅλοι ὅσοι κατοικοῦσαν στὴ Λύδδα καὶ στὸ Σάρωνα τὸν εἶδαν καὶ δέχτηκαν τὸν Ἰησοῦ γιὰ Κύριό τους.

Στὴν Ἰόππη ἦταν μιὰ μαθήτρια ποὺ τὴν ἔλεγαν Ταβιθά -στὰ Ἑλληνικὰ σημαίνει «Δορκάδα». Αὐτὴ εἶχε κάνει πολλές ἀγαθοεργίες καὶ ἐλεημοσύνες . Ἐκείνες τὶς ἡμέρες συνέβη νὰ ἀρρωστήσει καὶ νὰ πεθάνει. Τὴν ἔλουσαν, λοιπόν, καὶ τὴν ἔβαλαν στὸ ἀνώγειο. Ἡ Λύδδα ἦταν κοντὰ στὴν Ἰόππη, καὶ, ὅταν οἱ μαθητὲς ἄκουσαν ὅτι ὁ Πέτρος ἦταν ἐκεῖ, τοῦ ἔστειλαν δύο ἄντρες καὶ τὸν παρακαλοῦσαν νὰ πάει σὲ αὐτοὺς ὅσο γίνεται πιὸ γρήγορα. Αὐτὸς ξεκίνησε καὶ πῆγε μαζί τους. Μόλις ἔφτασε, τὸν ἀνέβασαν στὸ ἀνώγειο. Ἀμέσως τὸν περικύκλωσαν ὅλες οἱ χῆρες κλαίγοντας καὶ δείχνοντάς του τὰ ροῦχα ποὺ εἶχε φτιάξει γι' αὐτοὺς ἡ Δορκάδα ὅσο ζοῦσε. Ὁ Πέτρος τότε τοὺς ἔβγαλε ὅλους ἔξω, γονάτισε καὶ προσευχήθηκε. Κατόπιν γύρισε στὴ νεκρὴ καὶ τῆς εἶπε: «Ταβιθά, σήκω πάνω». Αὐτὴ ἀνοιξε τὰ μάτια της, καὶ ὅταν εἶδε τὸν Πέτρο ἀνασηκώθηκε. Ὁ Πέτρος τῆς ἔδωσε τὸ χέρι του καὶ τὴ σήκωσε. Ὑστερα φώναξε τοὺς πιστοὺς καὶ τὶς χῆρες καὶ τοὺς τὴν παρουσίασε ζωντανή. Αὐτὸ ἔγινε γνωστὸ σὲ ὅλη τὴν Ἰόππη, καὶ πολλοὶ πίστεψαν στὸν Κύριο.

Σχολιασμός

Τρίτη Κυριακή από τὸ Πάσχα, σήμερα καὶ ἡ Ἁγία Ἐκκλησία ἔχει ὀρίσει νὰ ἀναγιγνώσκεται ἡ περικοπὴ τοῦ Παραλύτου, ἡ ὁποία ἔχει δώσει καὶ τὸ ὄνομά της στὴν Κυριακὴ αὐτή. Στὸ Εὐαγγέλιο μαθαίνουμε γιὰ ἓνα θαῦμα τοῦ Κυρίου μας, ὅπως μᾶς τὸ παρουσιάζει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης στὸ ε' κεφάλαιο τοῦ Εὐαγγελίου του.

Ὁ Κύριος μεταβαίνει στὰ Ἱεροσόλυμα γιὰ μιὰ γιορτὴ τῶν Ἰουδαίων. Δὲν ἀναφέρεται ποιά ἀκριβῶς, πιθανότατα γιὰτὶ δὲν ἔχει καὶ μεγάλη σημασία. Ὅσο εἶναι ἐκεῖ μεταβαίνει σὲ μιὰ κολυμβήθρα, στὴ Βηθεσδᾶ, στὴν ὁποία συμβαίνει κατὰ καιροὺς ἓνα πολὺ μεγάλο θαῦμα. Ἄγγελος Κυρίου κατεβαίνει καὶ ἀνακινεῖ τὸ νερὸ ποὺ ἔχει μέσα. Ὅποιος ἀπὸ τοὺς ἀσθενεῖς προλάβει νὰ πέσει πρῶτος μέσα, γίνεται καλά, ἀπ' ὅτι ἀσθένεια κι ἂν ὑπέφερε.

Ἐκεῖ συναντᾷ ἓναν παράλυτο ἄνδρα, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ μπεῖ μέσα, ἀφοῦ εἶναι ὀλομόναχος καὶ δὲν ἔχει κάποιον νὰ τὸν βάλει μέσα. Ὑπομένει ἔτσι τὴν δοκιμασία του ἐπὶ 38 χρόνια.

"Θέλεις ὑγιεῖς γενέσθαι;" Θέλεις νὰ θεραπευτεῖς; Αὐτὸ τοῦ ρωτᾷ ὁ Κύριος ὅταν τὸν συναντάει. Προφανῶς καὶ θέλει, ἀλλὰ πῶς; Ποιὸς θὰ τὸν ρίξει στὸ νερό; Αὐτὸς ποὺ τὸν ρωτᾷ ὁμως δὲν χρειάζεται νὰ περιμένει. Εἶναι ὁ ἴδιος ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, εἶναι ὁ ἴδιος ἡ πηγὴ ὅλων τῶν θαυμάτων, εἶναι ὁ ἐνανθρωπισμένος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ἐνας Του λόγος ἀρκεῖ γιὰ νὰ σηκωθεῖ ὁ παράλυτος καὶ νὰ πάρει τὸ κρεβάτι του στὸν ὄμο. Ὅπως μὲ ἓνα λόγο ἔχτισε τὰ σύμπαντα, ἔχει καὶ τὴ δύναμη νὰ κάνει τὰ πάντα. Ἀξίζει στὴ συνέχεια τοῦ Εὐαγγελίου, νὰ μείνουμε σὲ ἓνα σημεῖο, πρὸς τὸ τέλος. Ὁ Κύριος μιλάει ξανά μὲ τὸν παράλυτο καὶ τοῦ λέει: "Μὴν ξαναμαρτήσεις, γιὰ νὰ μὴν πάθεις χειρότερα". Τί θὰ πεῖ αὐτό; Μήπως ὁ Κύριος τὸν ἐκβιάζει; Μήπως τὸν ἀπειλεῖ ὅτι θὰ πάρει πίσω τὸ δῶρο ποὺ τοῦ ἔδωσε;

Σε καμία περίπτωση! Γιατί αυτό που τοῦ λέει δὲν εἶναι ἀπειλή, ἀλλὰ μιὰ προειδοποίηση ὥστε νὰ μὴν πετάξει, ὁ πρῶην παράλυτος, αὐτὸ τὸ δῶρο.

Ἔχουμε ξαναπεῖ ὅτι ἡ ἁμαρτία δὲν λερώνει μόνο τὴν ψυχὴ μας, ἀλλὰ ἔχει ἐπιπτώσεις καὶ στὸ σῶμα μας, στὴ ζωὴ μας, στὴν καθημερινότητά μας. Κι αὐτὸ φαίνεται στὴν προειδοποίηση τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τὸν παράλυτο. Αὐτὸ που δὲν φαίνεται εἶναι ὁ λόγος που συμβαίνει.

Ἄν κάποιος καλοπροαίρετος διαβάσει τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο, θὰ πεῖ ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι κακὸς καὶ τιμωρεῖ ὅσους ἁμαρτάνουν. Κι αὐτὸ γιατί δὲν ἀγαπάει τὸ Θεό. Ἄν τὸν ἀγαποῦσε θὰ μπορούσε νὰ καταλάβει ὅτι ὁ φιλεύσπλαχνος Πατέρας μας, δὲν εἶναι τιμωρός. Θὰ μπορούσε νὰ καταλάβει ὅτι ὁ Θεὸς δὲν περιμένει νὰ ἁμαρτήσουμε γιὰ νὰ μᾶς στείλει συμφορές. Θὰ μπορούσε νὰ καταλάβει ὅτι ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ εἶναι δίκαιος ἀλλὰ ἡ δικαιοσύνη Του δὲν μοιάζει μὲ τὴν ἀνθρώπινη.

Ἐμεῖς τι πιστεύουμε; Ἐμεῖς βλέπουμε τὸ Θεὸ καλοπροαίρετα ἢ καλοπροαίρετα; Ἐμεῖς ἀγαπᾶμε τὸ Θεὸ σὰν πατέρα ἢ τὸν φοβόμαστε σὰν δῆμιο; Γιατί ἂν τὸν πιστεύουμε σὰν δῆμιο, δὲν τὸν ἀγαπᾶμε πραγματικὰ κι ἐπειδὴ δὲν τὸν ἀγαπᾶμε δὲν τὸν ξέρουμε κιόλας.

Ἡ ἁμαρτία ὄντως ἔχει ἐπιπτώσεις πάνω μας, ὄχι ὅμως γιατί μᾶς τις στέλνει ὁ Θεός, ἀλλὰ γιατί φεύγουμε ἀπὸ κοντὰ Του. Ὅπως τὸ ψάρι ἔξω ἀπὸ νερὸ εἶναι καταδικασμένο νὰ πεθάνει, ἔτσι κι ὁ ἄνθρωπος μακριὰ ἀπὸ τὸ Θεὸ εἶναι καταδικασμένος νὰ χαθεῖ. Γιατί ὅταν ἀπομακρυνόμαστε ἀπὸ τὸ Θεό, ἀπομακρυνόμαστε κι ἀπὸ τὴν προστασία Του. Ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἀναγκάζει νὰ μείνουμε δίπλα Του. Εἶναι ἐκεῖ καὶ μᾶς περιμένει πάντα, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ, δὲν θέλει νὰ μᾶς ἀναγκάσει. Τόσο πολὺ μᾶς ἀγαπάει που δὲν θέλει νὰ μᾶς ἀναγκάσει νὰ κάνουμε τίποτα.

Τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν παράλυτο, ἀπευθύνονται παράλληλα καὶ σὲ ἐμᾶς. Ὁ Κύριος μᾶς προσφέρει μιὰ ζωὴ γεμάτη ἀπὸ τὴν εὐλογία Του. Μποροῦμε νὰ τὴ δεχτοῦμε, μποροῦμε καὶ ὄχι. Τί ἐπιλέγουμε;

Εύχομαι τὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα νὰ μᾶς συγκινήσει, ὥστε νὰ ἀρχίσουμε νὰ βλέπουμε τὶς ἐπιλογὲς τῆς ζωῆς μας διαφορετικά. Ὅσο βλέπουμε τὸ Θεὸ σὰν τιμωρό, δὲν θὰ μπορέσουμε νὰ τὸν ἀγαπήσουμε πραγματικά. Ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη καὶ ἔτσι ὀφείλουμε νὰ τὸν ἀντιλαμβανόμαστε. Ἄς ἀφεθοῦμε στὴν ἀγάπη Του καὶ θὰ δοῦμε μετὰ ὅτι Αὐτὸς θὰ βρεῖ τρόπο νὰ μᾶς λυτρώσει ἀπὸ τὰ βάσανά μας. Ἀμήν.

π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης

Συναξάρι

Ὁ Εὐαγγελιστὴς Μᾶρκος

Ὁ Εὐαγγελιστὴς Μᾶρκος γεννήθηκε τὸ 20 μ.Χ. Ἡ καταγωγή του πιθανότατα ἦταν ἀπὸ τὴν Κύπρο, σύντομα ὅμως ἐγκαταστάθηκε στὰ Ἱεροσόλυμα. Μητέρα του ἦταν ἡ Μαρία, μιὰ Χριστιανὴ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐνῶ θεῖος του ἦταν ὁ Ἀπόστολος Βαρνάβας. Ὁ Μᾶρκος ἦταν μαθητὴς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ ἀργότερα τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, ὁ ὁποῖος τὸν ἀποκαλοῦσε υἱὸ του, φανερώνοντας μ' αὐτὸν τὸν τρόπο τὴν ἀγάπη ποὺ ἔνωσε τοὺς δύο ἄντρες. Τὸ ὄνομά του ἦταν Ἰωάννης, ἐνῶ τὸ Μᾶρκος, μὲ τὸ ὁποῖο ἔμεινε γνωστὸς στὸν Χριστιανικὸ κόσμο, ἦταν τὸ Ρωμαϊκὸ ἐπώνυμό του.

Συνόδεψε τὸν Παῦλο καὶ τὸν Βαρνάβα στὴν ἀρχὴ τοῦ πρώτου τους ἱεραποστολικοῦ ταξιδιοῦ, ἐνῶ ἀργότερα συνόδευσε τὸν θεῖο του Βαρνάβα στὴν Κύπρο. Συναντήθηκε μὲ τὸν Παῦλο ξανά, ὅταν ὁ δεύτερος ἦταν φυλακισμένος στὴν Ρώμη, ἐνῶ ἦταν μαζί μὲ τὸν Πέτρο στὴν Ρώμη, ὅταν ἐκεῖνος ἔγραφε τὴν πρώτη του ἐπιστολή.

Σύμφωνα με την παράδοση κήρυξε τὸ Εὐαγγέλιο στὴν Αἴγυπτο, ὅπου ἔγινε ὁ πρῶτος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, στὴν Λιβύη, τὴν Βαρβαρία (σημερινὸ Μαρόκο) καὶ τὴν Τύνιδα. Ὡς ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ἐργάστηκε μετὰ ζῆλο καὶ θερμῆ φέρνοντας πολλοὺς Ἰουδαίους καὶ Ἐθνικοὺς (εἰδωλολάτρεις) στὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὸ ἐνόχλησε πολὺ τοὺς εἰδωλολάτρεις καὶ γι' αὐτὸ οἱ ἱερεῖς τοὺς φανάτισαν καὶ ξεσήκωσαν τὸν ὄχλο ἐναντίον τοῦ Μάρκου, ὥσπου ἀνήμερα τοῦ Πάσχα τοῦ 68 μ.Χ. τὸν συνέλαβαν καὶ ἐν μέσῳ ἀπερίγραπτων βασανισμῶν καὶ ἐξευτελισμῶν, ποὺ ὑπέμεινε μετὰ ἀνεξικακία καὶ ἡρωισμό, ἐξέπνευσε ἀπὸ τὰ τραύματά του. Τὸ φανατισμένο πλῆθος προσπάθησε νὰ κάψει τὸ λείψανό του, ἀλλὰ δὲν τὰ κατάφερε γιατί ξέσπασε καταιγίδα καὶ ἔτσι τὸ παρέλαβαν οἱ Χριστιανοὶ καὶ τὸ ἐνταφίασαν μετὰ τιμῆς. Ὁ τάφος του ἔγινε πηγὴ ἀγιασμοῦ καὶ θαυμάτων. Τὸ 828 μ.Χ. ὅμως δύο ἐνετοὶ ἔμποροι ἔκλεψαν τὰ λείψανα τοῦ Ἁγίου Μάρκου καὶ τὰ μετέφεραν στὴν Βενετία.

Ὁ Μᾶρκος εἶναι ὁ συγγραφέας τοῦ δεύτερου Εὐαγγελίου, τὸ ὁποῖο σύμφωνα μετὰ τὴν παράδοση ἔγραψε στὴν Ρώμη γύρω στὸ 65 μ. Χ. πρὸς ἐνίσχυση τῶν Χριστιανῶν ποὺ προέρχονταν ἀπὸ τοὺς ἔθνικούς, γι' αὐτὸ καὶ παραθέτει λατινικὲς ὀρολογίες. Σύμφωνα μετὰ τὸν Παπία (Ἀποστολικὸς Πατέρας καὶ ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως τὸν δεύτερο αἰῶνα) τὶς πληροφορίες γιὰ τὸν Χριστὸ τὶς ἔλαβε ἀπὸ τὸν Πέτρο. Ἡ γλῶσσα ποὺ χρησιμοποιεῖ διακρίνεται γιὰ τὴν ἀπλότητα, τὴν σαφήνεια καὶ τὴν παραστατικότητά της. Τὸ Εὐαγγέλιό του εἶναι τὸ συντομότερο ἀπὸ τὰ τέσσερα καὶ εἶναι γνωστὸ ὡς τὸ Εὐαγγέλιο τῶν θαυμάτων τοῦ Ἰησοῦ. Σ' αὐτὸ ὁ Εὐαγγελιστὴς διηγεῖται πιὸ πολὺ αὐτὰ ποὺ ἔκανε ὁ Χριστὸς καὶ ὄχι αὐτὰ ποὺ εἶπε γιατί σκοπὸς του ἦταν μετὰ τὴν καταγραφή τῶν θαυμάτων ν' ἀποδείξει τὴν Θεϊκὴ καταγωγή καὶ δυνάμη Του καὶ ὅτι εἶναι ὁ Ἕνας, Μοναδικὸς καὶ Παντοδύναμος Θεός, ἀσύγκριτα ἀνώτερος ἀπὸ τοὺς ἀνύπαρκτους εἰδωλολατρικοὺς θεοὺς τῆς Ρώμης. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ οἱ ἀγιογράφοι τοποθετοῦν δίπλα στὸν Εὐαγγελιστὴ Μᾶρκο ἓνα λιοντάρι ποὺ εἶναι σύμβολο τῆς δυνάμης.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Πέτρου συνέκδημος, καὶ κοινωνὸς ἱερός, τοῦ Λόγου διάκονος, καὶ ὑποφήτης σοφός, ἐδείχθης Ἀπόστολε, ὅθεν τὸ τοῦ Σωτῆρος, Εὐαγγέλιον θεῖον, Μάρκε διαχαράττεις, ὡς οὐράνιος μύστης, διὸ Εὐαγγελιστὰ σέ, πόθῳ γεραίρομεν.

Δρώμενα

Ἁγίου Γεωργίου 2025

Μὲ κάθε ἐπισημότητα τιμήθηκε καὶ φέτος ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου στοὺς ναοὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, ἐκ τῶν ὁποίων πανηγύριζαν τέσσερις ἱεροὶ ναοί.

Ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος χοροστάτησε τοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Θέρμης πλαισιούμενος ἀπὸ ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεώς μας. Στὸ τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ πραγματοποιήθηκε Λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας καὶ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου στὸ

κέντρο τῆς Θέρμης, συνοδεία παιδιῶν καὶ νέων ἐνδεδυμένων μὲ παραδοσιακὲς στολές, ἐνῶ τὴν πομπὴ ἀκολούθησε πλῆθος πιστῶν. Ὁ

Ποιμενάρχης μας σὲ σύντομο λόγο ἀνέφερε ὅτι ἡ καθαρὴ καρδιὰ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἦταν ἐκείνη ποὺ τὸν ὁδήγησε στὸ μαρτύριο καὶ προέτρεψε τοὺς πιστοὺς σὲ βίον με ἀρετὲς καὶ ἀγάπη ποὺ ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο στὴν σωτηρία ἀπλανῶς. Στὴν

τελετή παρίστατο ὁ Δήμαρχος τῆς Θέρμης κ. Θεόδωρος Παπαδόπουλος, ὁ περιφερειακός σύμβουλος Διονύσιος Ἀβραμίδης, ὁ Ἀντιδήμαρχος Παιδείας τοῦ Δήμου Θέρμης Ἀχιλλέας Μεταλούδης, γιὰ θέματα Νεολαίας Ἐλισάβετ Βελονᾶ καὶ ὁ πρόην ἀντινομάρχης Ἰωάννης Παλαιστής.

Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς ὁ Παναγιώτατος κ. Γρηγόριος προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης, πλαισιούμενος ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς π. Σωφρόνιο Στάγκο, π. Ὀνούφριο Ἀβραμίδη, π. Ἀντώνιο Ἀβραμίδη καὶ π. Δημήτριο Ἀλμανίδη. Μὲ τὸ πέρας τῆς Λειτουργίας εὐθὺς ἀμέσως ἀκολούθησε περιφορὰ τῆς Εἰκόνας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Στὸν Πανηγυρικὸ ὁ Ποιμενάρχης μας ἀναφέρθηκε στὸ μαρτύριο τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐστιάζοντας στὴν πρεσβεία τοῦ Ἁγίου ἢ ὁποία εἶναι ζωντανὴ καὶ ἐνεργὴ σὲ κάθε πιστὸ ποὺ ἔχει καθαρὴ καρδιὰ καὶ ἀναζητᾷ τὸ Θέλημα τοῦ Θεοῦ στὴν καθημερινότητά του.

Ἐπίσης, ἐόρτασαν ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Γεωργίου καὶ Νέστορος στὸ κέντρο τῆς Θεσσαλονίκης μὲ ἐφημέριο τὸν π. Ῥαφαὴλ Ἀβραμίδη καὶ ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Γεωργίου στὸ Ἅγιο Πνεῦμα Σερρών, ὅπου λειτοῦργησε ὁ π. Χρῆστος Ζάπριος μὲ συμπροσευχόμενο τὸν π. Νικόλαο Μαντιό.

**Ἐὰν θέλετε νὰ λαμβάνετε δωρεὰν στὸ e-mail σας τὸ ἠλεκτρονικὸ περιοδικὸ
«Πνευματικὰ Σημειώματα» μπορείτε νὰ στείλετε στὴν διεύθυνση
imthesgrafeio@gmail.com τὰ στοιχεῖα σας.**

Ὄνομα, Ἐπώνυμο, Τηλέφωνο μὲ θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικὰ Σημειώματα»

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Ἑπεύθυνος Ἔκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

